

Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget paa det bedste til at nyde hurtig Fremme i dette Ting.

Ole Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for ganske kort og i øvrigt i Tilslutning til de Udtalelser, vi nys hørte af det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff), at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg ser ikke rettere, end at den Foranstaltning, som her foreslaas udført, er i høj Grad nødvendig, forudsat da at man ønsker, at Toggangen paa denne Banestrækning skal besørjes paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade. Forholdene ere jo allerede for Tiden slet ikke gunstige. Vi vide jo saa godt, at der meget ofte er Togforsinkelser paa denne Banestrækning, og selv om man ikke kan sige, at disse Togforsinkelser høre til Dagens Orden, finde de dog meget hyppig Sted; navnlig finde de saa godt som altid Sted, naar Vejr- og Vindforholdene ere noget ugunstige. Det er ogsaa oplyst fra den højt-ærede Ministers Side, at det er forbundet med meget store Banfeligheder at indlægge Ekstratog paa denne Banestrækning, og jeg tror ogsaa, at dette kan ansøres som en Grund til, at det er nødvendigt, at der gøres noget i den Retning, i hvilken Lovforslaget sigter. Det er ogsaa klart nok, at naar Forholdene allerede for Tiden ere ugunstige, ville de, efterhaanden som Trafikken tager til, blive forværrede i en ikke ringe Grad. Nu har man jo under Forhandlingerne om denne Sag set den Tanke udfæstet, at der burde gøres et Forsøg paa at lede noget af Trafikken paa denne Banestrækning over paa andre Banestrækninger, f. Eks. over Masned Sund eller Kalundborg, saaledes at Dobbeltsporet derved kan undværes. Jeg tror dog, at denne Tanke aldrig bliver andet end en Tanke; thi vi maa huske paa, at Strækningen Kjøbenhavn—Korsør er Hovedaaren i Jernbanenettet her i Landet og sikkert vil blive ved med at være det i Fremtiden. Jeg skal ganske vist indrømme, at det Beløb, der her kræves til Anlæg af dette Spor, er et meget betydeligt Beløb — det er et Beløb paa over 3½ Million Krøner, og dertil kommer saa yderligere Udgiften ved Ekspropriationer. Men naar Forholdet stiller sig saaledes, at dette Anlæg maa anses for at være nødvendigt, naar det maa anses for at være et Anlæg, som vi ikke kunne undgaa at foretage i Tidens Løb, ser jeg ikke rettere, end at det er det klogeste at gøre det saa hurtigt som muligt. Jeg skal derfor med disse faa Ord anbefale Forslaget, idet jeg vil slutte med at udtale Haabet om,

at det maa lykkes at faa det gennemført i denne Samling.

Hammerich: Jeg kan ligesom ære andre Talere anbefale, at man søger dette Lovforslag fremmet. Det har jo været gjort til Genstand for en meget indgaaende Behandling i Landstinget, og efter denne er man der enedes helt om, at det burde fremmes. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte, at der i det andet Ting havde været Ønsker oppe om at klare den voksende Trafik paa denne Bane ved at søge at lede noget af den ad andre Baner, specielt ad Masned Sundbanen. De Betragtninger, der i saa Henseende have været fremme, kan jeg personlig for saa vidt give min Tilslutning, som jeg er enig i, at et Fremtids Maal for Jernbanevesenets Udvikling her i Landet kan være at søge at lede Trafikken over Udlandet ad den Vej, som dette Medlem i det andet Ting ønskede, nemlig over Holland og Femern. Jeg har og har altid haft den Mening, at ad denne Vej have vi utvivlsomt den afgjort bedste Route til vor Forbindelse med det sydlige Udland. Vejen over Lübeck—Hamborg og derfra videre er den hurtigste og bedstemeste Vej til Udlandet, selvfølgelig gælder dette først og fremmest med Hensyn til det vestlige Udland, men jeg er oven i Købet tilbøjelig til at tro, at det endog er den Vej, ad hvilken man vil kunne komme hurtigt til Berlin. Der er efter min Mening ikke Tvivl om, at det er den Vej, ad hvilken vi med størst Sikkerhed kunne optage enhver Konkurrence med Hensyn til Sveriges, Norges og Sjællands Forbindelse med Udlandet. Og det er ikke blot den hurtigste Vej, men det er ogsaa langt den bedstemeste, først og fremmest fordi vi mellem Holland og Femern ikke have mere end lidt over 2 Mil ad Søvejen, og derigennem en Mulighed for paa en nem og tillige en økonomisk Maade at skaffe en Dampfergeforbindelse, som kan betale sig. Ved Siden deraf har man ved denne Linie den Fordel, at i det Øjeblik, hvor vi oprettede den, vilde vi have ligefrem Dækning for de Udgifter, som den maaske i den første Startning kunde føre med sig, thi førte vi vor Trafik ad den Vej, vilde vi samtidig kunne nedlægge Ruten Korsør—Kiel, og hvad vi derigennem kunde spare, dels ved at benytte de kostbare Dampstibe andre Steder, og dels ved at undgaa det til denne Route nødvendige Tilskud af 80,000 Kr. om Aaret, vil sikkert mere end opveje de Udgifter, som denne Route i Begyndelsen kunde medføre, samtidig med at jeg er ganske sikker paa, at efter nogle Aar vilde